

Mélykék füsttakaró a házak fölött

Egy panasz sürgős orvoslásra vár

Dunaalmás Újtelep lakói sokat bosszuskodnak az utóbbi időben. Bosszúságuk oka egy aszfaltkeverő üzem letelepedése. A forró bitumen bűze elárasztja a környéket, még csukott ablakok mellett is beszívárog a lakásokba, s lehetetlenné teszi, hogy az emberek jól érezzék magukat otthonukban.

A gép üzemelése nagymértékben szennyez is a levegőt. Tetemes mennyiségű kormot, piszkot, szór szét, s ez ellepi a lakások bútorait, az ételeket, nehézzé, fojtóvá teszi a levegőt, különösképp veszélyeztetve a légzőszervi betegségekben szenvedők egészségét. Mindezt tetézi, hogy működése áramfejlesztővel történik, melynek erős dübörgése már kora hajnaltól zavarja a lakosság nyugalmát.

Teljesen érthető, hogy az újtelepek az üzem mielőbbi bezárását kérik. Mivel korábban már dolgozott itt egy hasonló gép, még csak a szerelési munkák folytak, amikor már a Közegészségügyi-Járványügyi Felügyelőséghez fordultak az üzembe helyezés megakadályozása céljából.

Ennek ellenére az üzemelés megindult. A gép termeli az aszfaltot, ontja a szennyet, a piszkot, árasztja a bűzt, és szítja a békétlenséget.

Mint kiderült, az aszfaltkeverő telep központja a Székesfehérvári Közüti Építő Vállalat, szerződést kötött a terület bérelésére a helyi tanácsal. Megállapodtak abban, hogy a szerződés akkor lép életbe, ha a vállalat az üzem

letelepedéséhez a hatóságok engedélyét is beszerezte.

A Közegészségügyi-Járványügyi Felügyelőség levelében, amelyet a vállalat tatai építésvezetőségéhez intézett, többek között az áll, hogy a létesítmény ideiglenes működéséhez csak azzal a feltétellel adja meg hozzájárulását, ha azt az Országos Építési Szabályzat előírása szerint a lakott területtől legalább 400 méter távolságban helyezik el.

A dunaalmási telep ennek a követelménynek nem felel meg. Amikor a telepre bemelegült, már befejeződött a munka. Megszűnt a dübörgés is. Am azt, hogy röviddel ezelőtt még üzemelt a gép, a házak és a közeli erdő fölött szélesen elterpeszkedő mélykék füsttakaró jelezte.

Tudom, hogy sok bosszúságot okozunk az itt lakóknak — ismeri el Simon Tibor gépezetel, megbízott telepevezető, — nekünk azonban termelnünk kell, ez a feladatunk. Hétfőn, amikor hajnali fél háromkor beindítottam az áramfejlesztő gépet, magam is láttam, hogy még a távolabbi házakban is pillanatokon belül kigyullad a villany a nagy dübörgésre.

A 7-es számú építésvezetőség irodavezetője, Németh Imréné az alábbiakról tájékoztat:

Nagyon nagy gondban volt a vállalat központja, mert nem tudta hol felállítani a telepet. Többfelé is próbálkoztunk, de nem kaptunk megfelelő helyet. Szerettünk volna letelepedni a Komáromi

Állami Gazdaság területén, a műút mentén. Ott a lakosságot sem zavartuk volna. Sajnos, a gazdaság, amelytől szeretnénk volna bérbe venni, vagy megvásárolni a területet, elzárkózott kérésünk elől. A megye északkeleti felébe sem mehetünk, mert, ha befejeződik a süttői út építése, akkor a komáromi, illetve a tatai járás területén fogunk utakat építeni.

A Dunaalmáson üzemelő öreg gépet a tavasszal újjal fogjuk kicserélni, amely jóval csendesebb, csaknem teljesen burkolt, és szinte alig bocsát ki szennyező anyagot. Működésének feltétele azonban, hogy a közelében villanyhálózat legyen. A Komáromi ÁG-tól kért területen ez is adott lett volna, s a szállító járművek állandó forgalma sem zavarta volna a lakosság nyugalmát. Szeretnénk megmaradni a megye területén, hiszen az új géppel, amely egy keverésre száz tonna aszfaltot készít, el tudnánk látni a megyei szükségletet. Sőt, segíthetnénk a bányának, a tanács vállalatnak, s a társvállalatoknak is az aszfalttermelésben.

Amint tapasztaltuk a vállalat gondjai nem csekélyek. Nagyobb megértésre is találhatnánk a megyében. Mindez azonban nem mentesíti a vállalat vezetőit a pillanatnyi felelősség alól, hogy a letelepedéshez szükséges feltételek, engedélyek hiányában is hozzáláttak a termeléshez.

Szandi Anna

A kongresszusra készülve

A munkásosztály vezető szerepének érvényesüléséről

A vezetőségválasztó taggyűlések jó részében több, a pártmunkával és társadalmunk más, fontos kérdéseivel szorosan összefüggő témáról vitatkoznak az elvtársak. Ezekhez az eszmecserekhöz kívánunk csatlakozni az alábbi hozzászólásunkkal.

A munkásosztály történelmi hivatása a forradalmi munkásmozgalom változásai során is állandó maradt, bár a közvetlen célok változtak.

„A proletáriátus nem szabadíthatja fel magát az öt kizsákmányoló és elnyomó osztálytól (a burzsoáziától) anélkül, hogy egyszermind, egyszer és mindenkorra meg ne szabadítsa az egész társadalmat a kizsákmányolástól, az elnyomástól és az osztályharcoktól.” — írta Engels a múlt század közepén a Kommunista Kiáltvány egyik előszavában.

E klasszikussá vált megállapításnak mindmáig érvényes tanulsága, hogy:

1. A munkásosztálynak kell vezetnie a társadalmi haladásért folytatott harcot.

2. Ebben a harcban önmaga felemelkedéséért is küzd, mert csak így képes teljesen felszabadulni.

3. A munkásosztály felszabadítása nélkül nem szabadulhatnak fel a többi dolgozó tömegek sem.

A munkásosztály történelmi hivatása valósul meg a párt politikájában ma is. A párt politikája osztálypolitika. Eddigi tapasztalataink meggyőzően igazolják, hogy csak úgy lehet eredményes és helyes osztálypolitikát kialakítani, ha az megfelel a munkásosztály és szövetségesei érdekeinek is.

A munkásosztály mostani, közvetlenebb feladata nálunk nem a kizsákmányolás elleni harc, hanem a szocializmus minden dolgozó osztály érdekeinek, ami egyet jelent a szabadság tökéletesítésével, a jólét, a boldogság fokozásával. A munkásosztály egyedül és önmagáért nem harcolhat.

A munkásosztály vezető szerepének mai értelmezése bonyolult és nehéz feladat, hiszen ma kevésbé látszanak olyan konkrétan a vezető szerepből adódó feladatok, mint pl. a hatalomért folytatott harc időszakában. Kádár János elvtárs a Hazafias Népfőnt IV. kongresszusán erről a következőket mondta: „A szocialista társadalom felépítése nem kevésbé forradalmi feladat, mint a hatalom kivívása volt, nem is könnyebb annál, sőt, sok tekintetben bonyolultabb. A szocialista társadalom felépítése pártunk, népünk számára új feladat, amelynek megoldása közben sokszor váratlan, eddig nem ismert kérdésekkel kerülünk szembe. Ezen az úton járva a párt, a marxizmus-leninizmus vezetése, a társadalom

összes aktív politikai ereje, a tömegek mindennapi támogatása egyaránt nélkülözhetetlen.”

A szövetségi politika

A munkásosztály vezető szerepének mai érvényesülése tehát objektív tényező. Nem értelmezhető manuálisan. Ez a vezető szerep a munkásosztály osztályszervezeteiben — a pártban, a szakszervezetekben, valamint az állami és társadalmi szervezetekben való jelenlétén keresztül érvényesül. Ugy fogjuk fel a munkásosztály vezető szerepét, hogy az osztály, mint bázis, tápláló hatással van a politikára, ösztönzi és egyben igényli a történelmi szerep mai feladatát, a szocializmus teljes felépítését.

A munkásosztály vezető szerepének értelmezésével szorosan összefügg a párt szövetségi politikájának fellogása is. A munkásmozgalom története során a szövetségesek megnyerésére való törekvés a munkásosztálynak mindig feladata volt, bár ez egyrészt nem mindig érvényesült, kétféle marxista következetességgel, másrészt a burzsoázia hatalmának idején nem is volt még mindig erre a lehetőség.

Tartós szövetség csak a munkásosztály hatalomra jutása után jöhetett létre, amikor ennek objektív alapja is megteremtődött. Ez azt is jelenti, hogy a szövetség tartalmát a közös cél adja meg. Tehát szocialista szövetségről kell beszélnünk, amelynek mai kifejezése a párt népfőnt-politikája. A párt a népfőnt-politika kialakításánál és fejlesztésénél abból indul ki, hogy a szocializmus építésének programja minden dolgozó osztály érdeke, mert ez az egyetlen lehetőség az igazi nemzeti újjászülésre, a nemzeti egységre.

Az eddigi tapasztalatok alapján elmondhatjuk, hogy a jó — marxista-leninista — szövetségi politika a szocializmus sikereivel történelmi és logikai kapcsolatban van. Szövetségi politikánk központi kérdése továbbra is a munkás-paraszt szövetség, amely tartalmában és formájában is alakul, hiszen állandóan változó és megújuló társadalmi környezetben valólsul meg. Ma elmondhatjuk, hogy a munkásosztály és az immár 10 esztendője szocialista úton járó parasztság szövetsége szilárdabb, mint valaha. Egyre inkább kiteljesedik, mind nagyobb munkás-és paraszttömegek számára lesz világosabb a közös út történelmi szükségszerűsége. Az a dinamikus egység, amely a munkásosztály és a parasztság szövetségét jellemzi, azt mutatja, hogy az elmúlt esz-

tendőknél során további közlekedés ment végbe a két osztály között. Nemcsak a közös célban, hanem a célt illető véleményekben és az életmódban is tapasztalható ez. Abszolút egységről természetesen nincs és nem lehet szó, hiszen vannak és még sokáig lesznek bizonyos érdekkülönbségek, újjáratmódok régi ellentmondások és létrejönnek újjak is.

A mi feladatunk az, hogy tovább harcoljunk a jelentkező ellenmondások feloldásáért és azoknak a lehetőségeknek a megteremtéséért, amelyek alapján a még meglévő különbségeket felszámoljuk. Ebben a munkában csak úgy haladhatunk előre, ha a kommunizmus előtt világos lesz a kialakult szövetségi politika tartalma és célja. „A párt megjelölheti a követendő irányt, eszmeileg és politikailag vezetheti és irányíthatja a társadalmi folyamatokat, de a politika általános megvalósítása a nép, a nemzet egyetemes érdekeinek hatásos szolgálatá, a nagy országos feladatok sikeres megoldása a társadalom összes erőinek cselekvő fellépését kívánja.” (Kádár János: Hazafias Népfőnt IV. kongr. 1968.)

Különösen nagy politikai jelentősége van — a népfőnt-politikában cselekvési formát kapott szövetségnek — az egy-pártrendszer esetén, amikor a kommunisták pártjának elengedhetetlen szüksége van arra, hogy politikájának helyességét, céljainak megvalósíthatóságát, eszközeinek célszerűségét ezen keresztül ellenőrizhesse, és ha szükséges, felülbírálhassa. A szövetséget nem lehet erőltetni, és csakis politikai eszközökkel lehet alakítani. Régen világos számunkra, hogy itt nem taktikai kérdéssről van szó, hanem egyenesen és valóban a szocializmus építésének értelméről, illetve sikeréről.

Ferencai István,
az MSZMP Komárom megyei Bizottsága
PMO osztályának munkatársa

Kezdődik a szezon az Ácsi Cukorgyárban

A termelési felügyelők tájékoztatása szerint az Ácsi Cukorgyárban szeptember 21-én Tolna megyéből érkezik az első ideai repászállomány. Elkészült a menetrend is: az Iregszemcsei Kiserleti Gazdaság, a Komáromi Állami Gazdaság, a dégi és a mocsai tsz lesznek az elsők a szállításban.

Repászület előtt évről évre a gyári laboratórium vizsgálóosztálya fogják „vallatára” az új termés mintadarabjait. Mit tartalmaz a vizsgálat ideai eredménye? Az 1969. évi 12,3 százalékkal szemben átlag 9,8 százalékos cukrot tartalmaz az ideai répa. A tavalyi 46 dekával szemben, most átlag 39 deka egy répa súlya. Az 1970. évi repatermés feldolgozása tehát nem végződik rekord-eredménnyel, de ahogy a gyárban mondták: Soha ne legyen ennél gyengébb terméstünk!

A most induló idényben várhatóan tizenegyzet vagon korréputat dolgoznak fel — 1970—1971-ben — az Ácsi Cukorgyárban.

A Komárom megyei
Lapkiadó Vállalat

kifutó takarítónőt

napi nyolcórás
elfoglaltsággal
(déltűn fél 3-tól este
fél 11-ig).

azonnal felvesz

Jelentkezés:
Megyei Tanács
székháza
III. emelet 309. sz.

A párt-alapszervezetek szept. 9-ig újjáválasztott vezetőségei

Tatai járás

TARDOSBÁNYA KTSZ.
Titkár: Fekete Vendel. Vez. tag: Árendás Mihály.

DAD. Titkár: Petrovics László. Vez. tagok: Horváth László, Dávid Márta, Bíró Péter, dr. Suha Ottó.

KÖMLÓD KÖZSÉG. Titkár: Fodor Károly. Vez. tagok: Sztruhár János, Hujber Mihály, Nagy Sándor, Daróczi Lászlóné.

KÖMLÓD, TSZ. Titkár: Uher László. Vez. tagok: Földes István, Tóth Ferencné.

VERTESTOLNA. Titkár: Szegedi János. Vez. tag: Tóbi József.

TARJANI ÁLLAMI GAZDASÁG. Titkár: Molnár Károly. Vez. tagok: Darabant András, Bozár József, Kiss János, Vértes Tibor.

TARDOSBÁNYA, TSZ. Titkár: Nagy György. Vez. tagok: Árendás József, Lois Lajosné.

TARDOSBÁNYA, KÖBÁNYA. Titkár: Bélik Mihály. Vez. tagok: Horogi Ottó, Schenk András, Balambér Nándor, Chmelovics József.

TARJÁN KÖZSÉG. Titkár: Horváth Imre. Vez. tagok: Horváth László, Nagy Mátyás, Wámosi Miklós, Nagy Jolán.

TARJÁN, TSZ. Titkár: Csizmadia Lajos. Vez. tagok: Magyar László, Deme Lajosné, Keindl József, Hegedűs Károlyné.

TARJÁN, AFÉSZ. Titkár: Kun Zsigmond. Vez. tagok: Árendás Mihály, Miklós Ákosné.

TARJÁN, TÖVÁLL. Titkár: Czivisz Ferenc. Vez. tag: Bachmann Katalin.

BAJ, TSZ. Titkár: Ollé István. Vez. tagok: Sajtos Ferenc, Laczkó Imréné.

NASZÁLY, TSZ. Titkár: Fekete János. Vez. tagok: Tántorn János, Cseke Istváné, Hordós Teréz, Sümegh István.

KÖRNYEI ÁG, KÖZPONT.
Titkár: Juhász István. Vez. tagok: Rácz István, Rohrbacher József, Tóth Jenő, Csóti Dezső.

FELSŐORS. Titkár: Szabó Benő. Vez. tagok: Illés Alajos, Endrész Balázs.

KÖRNYEI ÁG, KERÜLET.
Titkár: Lukács János. Vez. tagok: Maku István, Csikós József, Horváth Gyula, Kucsera Károly.

TAGYOSPUSZTA. Titkár: Magda József. Vez. tagok: Bódi Lajos, Szabó Mihály, Bertalan Tibor, Kun Árpádné.

PUSZTAMARÓT. Titkár: Orosz György. Vez. tagok: Malota József, Ungvári Miklós.

NÁNDORPUSZTA. Titkár: Cziráki Lajos. Vez. tagok: Futó István, Armai Benjamin.

TATAI ÁLLAMI GAZDASÁG. Titkár: Borbás Sándor. Vez. tagok: Egri István, dr. Kovács Györgyné, Borzi Lajos, Nagy Ferenc, ifj. Bécsi Mihály, Körmenyi Lajosné.

BOKOD, TSZ. Titkár: Csernyik Attila. Vez. tagok: Csónka László, Jakus Zoltánné.

BOKOD KÖZSÉG. Titkár: Juhász Sándor. Vez. tagok: Scherlein János, Mátrai Józsefné.

KECSKÉD. Titkár: Gruber György. Vez. tagok: Mohácsi Lajos, Mayer Márton, Hajós Erika, Horváth István.

KÖRNYEI VÖRÖSCSILLAG TSZ. Titkár: Páchl Sándor. Vez. tagok: Prekó János, Peckl Jánosné.

NESZMÉLYI TÉGLAGYÁR. Titkár: Németh József. Vez. tag: Fűri József.

DIÓSPUSZTA. Titkár: Tüske József. Vez. tag: Lipták Györgyné.

SOMODORI ÁLLAMI GAZDASÁG. Titkár: Obergessen Tibor. Vez. tagok: ifj. Szvitas József, Mészáros Lajos, Bokros Lajos, Miklós Mihály.

MEZŐGAZDASÁGI TECHNIKUM. Titkár: Doma József. Vez. tag: Molnár Mihály.

DUNASZENTMIKLÓS. Titkár: Herczogh József. Vez. tagok: Tisch György, Béger Imre.

SZOMÓD KÖZSÉG. Titkár: Németh Sándor. Vez. tagok: Szegvári Imre, Raffael Borbála, Nagy István, Zorics Vincéné.

TATAI JÁRÁSI TANÁCS.
Titkár: Hantos Ferenc. Vez. tagok: Edes Lajos, Szamosi Dezsőné, Bakos Istvánné, Szirtes Lászlóné.

KÖRNYE KÖZSÉG. Titkár: Széplaki Gergely. Vez. tagok: Stumpf Ferenc, Tirhold József, Tófalvi Lajosné, Szakács Mária.

CSUPA ÚJDONSÁG

Szeptember 12—22-e között tekintheti meg a közönség a ligeti vásárvárosban a Belkereskedelmi Minisztérium Lakberendezési Bizottsága és az Iparművészeti Tanács közös rendezésében az „Otthon 1971” elnevezésű kiállítást.

A hagyományos őszi lakberendezési kiállítás — immár ötödször rendezték meg — ezúttal sokban eltér az eddigiektől, mégpedig elsősorban azaz, hogy valóban csupa új formájú, típusú bútort mutat be. Az új formák kialakításában nagy érdeme van a BÜTORÉRT-nek, amely egyebek közt a régóta keresett különféle típusú, praktikus, összecukható egy- és kétszemélyes rekamiékat gyártotta osztrák szabadalom alapján. A kiállításon 18 ipari és kereskedelmi vállalat termékei szemléltetik a jövő évi lakberendezési divatot; bemutatják természetesen a konyhát, a színes, mintás csempés fürdőszobát, a lakás egyéb berendezési tárgyait az olajkályhától, a háztartási gépeken, a

A bemutató egyik legérdekesebb bútordarabja az apró elemekből variálható fotel, heverő, kanapé.

szőnyegeken át a dísz tárgyak előleg lefizetésével előjegyzést vesznek fel, és a jövő évtől az üzletekben is árusítják az újdonságokat.